

2) h 8T

~~Handwritten signature and scribbles~~

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRAȘOV

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. 2 / 2007

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică din data de 24 aprilie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Handwritten signature

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cererii formulate de reclamanta SC în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV, având ca obiect contencios administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 24 aprilie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de

TRIBUNALUL :

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe în data de 2007 reclamanta SC a solicitat anularea deciziei emise de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV și a raportului de inspecție fiscală precum și a deciziei de impunere nr emise de pârâta DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că:

În data de 2006 a primit raportul de inspecție fiscală care-l contestată prin care, sunt impuse în sarcina reclamantei obligații de plată totalizând RON, compuse din: impozit pe dividende 30000 ron, majorări de întârziere 27000 ron, penalități de întârziere 3000 ron, penalități stopaj la sursa 10000 ron.

În fapt, reclamanta nu a calculat impozit pe dividendele a fi distribuite către societatea nerezidentă cu sediul în O, u, întrucât atunci când prevederile unui act normativ autohton sunt contrare unei

convenții încheiate cu un stat, primează precizările din Convenție. În acest context reclamanta a aplicat prevederile art.4 și 10 din Decretul 261/09.07.1982 pentru ratificarea „ Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere”.

Articolul 10 alineatul 8 din convenție menționează: "Când o societate rezidentă a unui stat contractant obține beneficii sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate rezidenților primului stat menționat ori să supună beneficiile nedistribuite ale societății unui impozit pe beneficiile nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau beneficiile nedistribuite sânt compuse, în total sau în parte, din beneficii sau venituri provenind din acel celălalt stat.

Cum pentru L. dividendele din România reprezintă un beneficiu al societății sunt aplicabile și prevederile art.7, care menționează: „Beneficiile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent aflat în acel stat. Dacă întreprinderea exercită activități în acest mod, beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai în măsura în care sunt atribuibile acelu sediu permanent. Luzferos nu are în România un sediu permanent.

Societatea a prezentat certificat de rezidență fapt menționat de organul de control.

În data de asociații societății au hotărât în unanimitate schimbarea destinației profitului nerepartizat din anii 2002 și 2003 respectiv trecerea acestor sume la fond de dezvoltare. Inspectorii nu au ținut cont de aceasta hotărâre calculând, în mod nelegal, pretinse penalități până la data de 5.10.2001.

Societatea nu este o societate cotate care să implice vreun impact asupra valorii dividendului pe acțiune.

Legea 31/1990 și Legea 161/2002 nu prevăd nici o restricție de modificare a destinației profitului nedistribuit (trecerea de la dividende la fond de dezvoltare) iar un principiu în drept spune că « ceea ce nu este interzis este permis ».

Inspectorii și-au bazat aprecierile pe prevederile OMFP 635/2002 care este abrogat prin HG.44 din data de 22.01.2004.

Nu s-a prezentat reclamantei niciun document din care să rezulte modul de calculul al pretinselor majorări și dobânzi, pe număr de zile, perioada, procent, baza de calcul și nici cum a rezultat suma de ron.

În drept reclamanta invocă art.4,7 și 10 din Decretul nr.261/1982, art.175-177 din OG nr.92/2003 și Ordinul ANAF nr.519/27.09.2005.

Pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BRAȘOV a depus întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca netemeinică pentru următoarele considerente:

Impozitul pe dividende a fost stabilit conform art.2 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art. 10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere și pct.3 și art. 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu alte state.

Pentru neachitarea impozitului pe dividende în termenul legal organul fiscal a calculat dobânzi și majorări de întârziere în valoare de 27.000 lei, penalități în valoare de 1.000 lei și penalități, stopaj la sursa în valoare de 5935 lei potrivit prevederilor art. 14-17 din O.G. nr.61/2002 privind creanțele bugetare și art.115, art. 120 din O.G. nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedură fiscală.

În fapt, SC [denunțat] SRL, în anul 2002 a repartizat profitul net în valoare de [denunțat] lei în întregime la dividende, astfel:

-98% către [denunțat] SRL respectiv [denunțat] lei

- 2% către PF [denunțat] respectiv [denunțat] lei

Impozitul pe dividendele constituite către PF [denunțat] a fost achitat de către societate cu O.P. [denunțat], urmare a Notei de constatare nr. [denunțat] din 2005, întocmită de comisariii Gărzii financiare Brașov.

Prin raportul de inspecție fiscală nr. [denunțat] se precizează faptul că prin Nota de constatare nr. [denunțat] comisariii Gărzii Financiare Brașov au « constituit impozit pe dividende în valoare [denunțat] lei și asupra dividendelor repartizate în anul 2002 persoanei juridice [denunțat] din Cipru.

Organele fiscale din cadrul D.C.F. Brașov, prin Raportul de inspecție fiscală nr. [denunțat] și Decizia de impunere nr. [denunțat] au stabilit că datorat bugetului de stat impozitul pe dividende [denunțat] lei potrivit prevederilor art.2 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art. 10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere și pct.3 și 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu alte state. Reclamanta afirmă că nu a calculat impozitul pe dividendele propuse a fi distribuite către persoana juridică nerezidentă [denunțat] cu sediul în Cipru întrucât dividendele din România reprezintă un beneficiu al societății din Cipru, invocând susținere prevederile art.7 și 8 din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere și totodată susține că în data de [denunțat] 2004 asociații societății au hotărât schimbarea destinației profitului pe anii 2002 și 2003 respectiv trecerea acestor sume la fondul de dezvoltare.

În drept, pentru cazul în speță sunt aplicabile prevederile art.2 și 3 din O.G.nr.26/1995 privind impozitul pe dividende, care precizează:

"ART 2 | Dividendele sunt supuse impozitării prin reținere la sursă, cu o cota de 10% din suma acestor acestora.

ART.3 Obligativitatea calculării, reținerii și vărsării impozitului pe dividende revine persoanelor juridice o data cuplata dividendelor către acționari sau asociați.

În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților, după caz, până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil termenul de plată a impozitului pe dividende este până la 31 decembrie a anului respectiv."

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus enunțate rezultă că în cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților, după caz până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată al impozitului pe dividende este până la 31 decembrie a anului respectiv.

Din raportul de inspecție fiscală s-a reținut faptul că asociatul majoritar este persoana juridică rezidentă în Cipru și reclamanta a prezentat în timpul controlului și la dosarul cauzei certificatul de rezidență fiscală nr. / emis de către Ministerul de Finanțe - Departamentul Impozit pe Venit din Republica Cipru din care rezultă că societatea mai sus amintită este rezidentă în Republica Cipru de la data înmatriculării sale din 01 noiembrie 2001, drept pentru care îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu Cipru.

Pentru cazul în speță, art. 10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere coroborat cu pct.3 și 4 din OMFP nr.635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu alte state, precizează:

-art.10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982

"2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse și în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelui stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la suta din suma brută a dividendelor."

-pct.3 și 4 din OMFP nr.635/2002

"3. Prevederea paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevente", redată prin sintagma: "Totuși, aceste dividende, dobânzi comisioane, redevente sunt de asemenea impozabile în statul din care provin asemenea venituri cu o cotă prevăzută în mod expres prin convenție", nu este anulată de paragraful 1 al aceluiași articol, care prevede că veniturile respective plătite unui rezident al statului cu care România are încheiată convenție se impun în statul său de rezidență.

Dispozițiile paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevente" statuează dreptul statului de sursă, respectiv al statului român, de a încasa impozitul pentru veniturile menționate, realizate din România de persoanele rezidente ale statelor partenere, însă la nivelul prevăzut de convenții, nivel care, de regulă, este mai redus decât cel stabilit prin Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 sau prin legislația care reglementează impunerea unor asemenea venituri realizate de persoane fizice sau persoane juridice romane.

Dispozițiile paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevente" nu conduc la dubla impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul reținut în România, în conformitate cu prevederile convenției, tocmai prin conectarea prevederilor paragrafelor 1 și 2, prevederi legislative care justifică însăși rațiunea convenției bilaterale.

Persoana rezidentă a celui alt stat contractant, care a realizat venituri din dividende, dobânzi, comisioane, redevente, trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritățile statului său de rezidență."

Având în vedere prevederile art. art.2 și 3 din O.G. nr.26/1995 privind impozitul pe dividende coroborat cu prevederile art. 10 alin.(2) din Decretul nr.261/1982 pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Cipru pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe avere rezulta în mod clar ca societatea contestatoare avea obligația de a impozita prin reținere la sursa cu o cota de 10% dividendele distribuite în anul 2002 asociatului persoana juridica nerezidenta și de a vira impozitul reținut până la data de 31 decembrie a anului 2003 .

Având în vedere cele menționate mai sus, rezultă în mod clar și fără echivoc că prin convențiile de evitare a dublei impuneri se dă dreptul de a impune la sursa aceste venituri, respectiv în România, iar pentru evitarea dublei impuneri beneficiarului de venit i se acordă credit fiscal în țara sa de rezidență, respectiv Cipru, conform metodei de evitare a dublei impuneri prevăzute la art.25 "Evitarea dublei impuneri".

De altfel, la art.25 alin.1 lit.b) se precizează: "...impozitul plătit în România asupra beneficiilor, venitului sau câștigurilor realizate în România va fi dedus din orice impozit plătit în Cipru aferent unor astfel de beneficii, venit sau câștiguri.

În consecință, afirmația reclamantei referitoare la faptul ca dividendele se impun numai în statul de rezidență nu poate fi luată în considerare deoarece în cazul în care impunerea acestor venituri ar fi tratată din punct de vedere fiscal prin impunerea numai la rezidență, nu ar mai fi necesară încheierea convențiilor de evitare a dublei impuneri și în asemenea situație fiecare stat ar aplica legislația sa internă.

Convențiile de evitare a dublei impuneri prevăd cote (în cazul impozitelor prin reținere la sursă) sau definiții, în schimb procedurile de aplicare sunt cele stabilite de legislația internă a statului respectiv. În situația prezentată în adresă este vorba de O.G.nr.26/1995, în cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților, după caz până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată al impozitului pe dividende este până la 31 decembrie a anului respectiv.

Convenția de evitare a dublei impuneri împarte dreptul de impunere a veniturilor sau capitalului între cele doua state semnatare, stabilind principii și norme fiscale internaționale însă aceasta se aplică întotdeauna coroborat cu legislația internă."

Referitor la invocarea de către reclamanta a alin.(7) și (8) ale art. 10 din Convenția de evitare a dublei impuneri între România și Cipru pârâta arată că :

Alin.7 al articolului 10 precizează că în situația existenței unui sediu permanent sau baza fixe se aplica art.7 sau 15 din convenție în sensul că beneficiile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat dar în măsura în care sunt atribuibile aceluși sediu permanent însă în contestația formulată petenta precizează în mod clar ca ~~Societatea~~ Cipru nu are un sediu permanent sau o baza fixă în România.

Alin.(8) al articolului 10 face referire la impozitarea companiilor nerezidente și nu la impozitarea acționarilor.

Afirmația reclamantei potrivit căreia " în data de 06.07.2004 asociații societății au hotărât în unanimitate schimbarea destinației profitului nerepartizat din anii 2002 și 2003 respectiv trecerea acestor sume la fond de dezvoltate iar inspectorii fiscali nu au ținut cont de această hotărâre" nu poate fi reținută întrucât dividendele au fost distribuite pentru plata și nu au fost nedistribuite, fapt confirmat de situațiile financiare aferente anului 2002 (balanțe de verificare existente în copie la dosarul cauzei, bilanț contabil și anexe la 31.12.2002, raportul administratorului) depuse la Administrația Finanțelor Publice și Registrul Comerțului conform reglementarilor legale.

Potrivit art.27 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, bilanțul contabil se întocmește în mod obligatoriu anual iar pct. 135 din Regulamentul de aplicare a legii contabilității, aprobat prin H.G. nr.704/1993 precizează:

"Bilanțul este documentul contabil de sinteză prin care se prezintă activul și pasivul unității patrimoniale la încheierea exercițiului financiar, precum și în celelalte situații prevăzute de lege."

De asemenea, pct. 139 lit.f) din Regulamentul de aplicare a legii contabilității, aprobat prin H.G. nr.704/1993 precizează:

"Anexa are ca obiective principale completarea și explicarea datelor înscrise în bilanț și contul de profit și pierderi și conține informații cu privire la situația patrimonială și financiară, rezultatele aferente exercițiului financiar încheiat, cum sunt:

f) repartizarea rezultatului exercițiului financiar;"

Totodată art. III alin.(2) coroborat cu art. 180 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicata, precizează:

"Art.III

(2) În afară de dezbaterile altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor administratorilor, ale cenzorilor sau ale auditorilor financiari, și să fixeze dividendul;"

"Art. 180

(1) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe bilanțul contabil însoțită de contul de profit și pierderi, la administrația financiară, anexând raportul lor, raportul cenzorilor și procesul-verbal al adunării generale.

(2) Un exemplar al bilanțului contabil, vizat de administrația financiară, împreună cu actele menționate la alineatul precedent, vor fi depuse la oficiul registrului comerțului.

Având în vedere faptul că dividendele au fost repartizate și înregistrate în contul 457 "Dividende de plătit" respectiv 4572002 "Dividende de plata" și se regăsesc și în bilanța din 30.06.2006 iar bilanțul contabil, anexele la bilanț și raportul administratorului pe anul 2002 au fost depuse la administrația financiară și registrul comerțului în anul 2003 conform prevederilor legale rezultă că obligația de plată a dividendelor repartizate pe anul 2002 sunt certe și exigibile la data aprobării bilanțului astfel ca susținerea contestatoarei referitoare la faptul că data de 06.07.2004 asociații societății au hotărât în unanimitate schimbarea destinației profitului nerepartizat din anii 2002 și 2003 respectiv trecerea acestor sume la fond de dezvoltate nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât susținerile petentei sunt eronate iar după repartizarea

profitului și comunicarea rezultatelor financiare schimbarea destinației profitului nu mai este disponibilă.

Referitor la afirmația reclamantei potrivit căreia Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale și Legea nr. 161/2002 nu prevăd nicio restricție de modificare a destinației profitul nedistribuit din documentele existente la dosarul cauzei și raportul de inspecție fiscală rezultă că profitul net în valoare de 3.026.945 lei (trei milioane două sute douăzeci și șase mii două sute douăzeci și șase lei) aferent anului 2002 a fost repartizat și aprobat de adunarea generală a asociaților, astfel:

- 98% către **LAURINTE & PARTNERI** S.R.L. din Cipru respectiv 2.968.565 lei (doi milioane nouă sute douăzeci și șase mii două sute douăzeci și șase lei) înregistrat în contul 4572002 "Dividende de plată L. 457"

- 2% către **PF** S.R.L. din Cipru respectiv 60.380 lei (șasezeci și două mii nouă sute și douăzeci lei) înregistrat în contul 4572002 "Dividende de plată J. 457"

În condițiile în care profitul net al anului 2002 nu ar fi fost repartizat, acesta ar fi trebuit înregistrat în contul 117 "Rezultatul reportat". Potrivit Regulamentului de aplicare a Legii contabilității, aprobat prin H.G. nr.704/1993 cu ajutorul contului 117 "Rezultatul reportat" se ține evidența rezultatului sau părții din rezultatul exercițiului financiar precedent a cărui repartizare a fost amânată de adunarea generală a acționarilor și asociaților.

În speță, profitul net a fost repartizat de petenta în contul 457 "dividende de plată" iar dividendele de plată se regăsesc în soldul creditor al contului 4572002 "Dividende de plată L. 457" din balanța de verificare din 30.06.2006, existența în copie la dosarul cauzei.

În speță sunt aplicabile prevederile art.63 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală care precizează:

"Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

Ca urmare, organul fiscal în mod legal a stabilit în sarcina reclamantei impozit pe dividende și accesorii, în condițiile în care însăși contestatoarea prin documentele de evidență contabilă recunoaște obligație de plată a dividendelor.

Referitor la susținerea reclamantei conform căreia organul fiscal a aplicat un act normativ autohton contrar unei convenții care primează în aplicare, aceasta este nefondată întrucât potrivit prevederilor art. 10 alin.(2) din Convenția de evitare a dublei impuneri între România și Cipru, aceste dividende sunt impuse și în statul contractant în care este rezidenta societatea plătitoare de dividende, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la suta din suma brută a dividendelor.

După cum a precizat și Ministerul Finanțelor Publice în adresa mai sus amintită convențiile de evitare a dublei impuneri prevăd cote sau definiții în schimb procedurile de aplicare sunt cele stabilite de legislația internă a statului respectiv astfel ca afirmația petentei nu poate fi luată în considerare întrucât organul fiscal a aplicat în mod corect prevederile legale, impozitând dividendele distribuite cu cota de 10%.

De asemenea, este lipsit de relevanță faptul că societatea nu este cotate la bursă, atâta timp cât legislația aplicabilă privind impozitul pe dividende nu conține restricții pentru impozitarea dividendelor în legătură cu cotarea sau necotarea unei societăți la bursă.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora "inspectorii și-au bazat aprecierile pe prevederile OMFP 635/2002 care este abrogat prin H.G. nr.44/2004", pârâta arată că analiza faptelor și stabilirea consecințelor se realizează

potrivit principiului de drept "Tempus regit actum", judecarea faptelor se realizează sub imperiul legii sub care s-au consumat. OMFP 635/2002 abrogat în data de 22.01.2004 prin H.G. nr.44/2004 era în vigoare la data de 31.12.2003, dată la care impozitul pe dividende a devenit exigibil.

Dobânzile și majorările de întârziere în valoare de ... și sunt aferente debitului în valoare de ... stabilit suplimentar de organul de control în raportul de inspecție fiscală nr. ... și sunt calculate pe perioada 01.01.2004-05.10.2006.

Acestea au fost calculate potrivit art. 115 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală și art.3 din Legea nr.210/2005 pentru aprobarea O.G. nr.20/2005 pentru modificarea și completarea O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, care prevăd:

-art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:
(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;"

-art. 3 din Legea nr.210/2005

"începând cu data de 1 ianuarie 2006, art. 115 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Referitor la penalitățile în cotă de 0,5% respectiv 0,6% în valoare de 4.920 lei aferente impozitului pe venit persoane nerezidente stabilit suplimentar, acestea au fost calculate de organul de control în conformitate cu prevederile art. 120, respectiv 121 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedura fiscală și anume:

-art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată în anul 2004

"(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. "

-art. 121 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005

„1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. "

Organul fiscal a calculat penalități în cotă de 10% potrivit prevederilor art. 17 alin.(1) și (2) din O.G. nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare care precizează:

"Nevirarea, în termen de 30 de zile de la data scadentei, a sumelor datorate cu titlu de obligații bugetare calculate și reținute la sursă atrage sancționarea cu o penalitate de 10% din aceste sume a celui obligat să facă, potrivit legii, reținerea și virarea sumelor.

Penalitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și plătitorilor de venituri realizate în România de către persoanele fizice și juridice, în cazul în care nu au reținut impozitul datorat, potrivit legii, de către aceste persoane. "

Analizând actele și lucrările dosarului instanța va respinge acțiunea reclamantei și va menține actele administrativ fiscale pentru considerentele expuse în continuare:

Reclamanta susține fără temei că profitul anului 2002 a fost trecut la fondul de dezvoltare prin hotărârea asociaților din 06.07.2004 având în vedere că bilanțul contabil și anexele acestuia pentru exercițiul financiar aferent anului 2002 care coincide cu anul calendaristic 2002 a fost depus la Administrația Finanțelor Publice și la Oficiul Registrului Comerțului în anul 2003 potrivit Legii conform art.27 din legea contabilității și HG nr.704/1993 pct.135 și 139 lit.f, coroborat cu art.111 al.(2) și art.180 din Legea nr.31/1990 republicată.

De asemenea potrivit principiului "Tempus regit actum", O.M.F.P. nr.635/2002 a fost abrogat în 22.01.2004 însă se aplica exercițiului financiar 2002 și 2003.

Dividendele distribuite potrivit bilanțului anului 2002 erau la data de 30.06.2006 evidențiate în soldul creditor al contului 457 „Dividende de plată” și în consecință organele fiscale în mod legal au stabilit, urmare controlului impozitul pe dividendele distribuite din profitul anului 2002 către asociatul nerezident, în condițiile în care reclamanta nu a făcut dovada schimbării efective – cu acte și documente contabile legale și valabile – a destinației profitului.

În acest context, înscrisul redactat de administratorul reclamantei intitulat „Hotărârea adunării generale a acționarilor SC „L” nu are relevanță din punct de vedere fiscal.

Ca urmare, reclamanta, în baza art.2 și 3 din OG nr.26/1995 coroborate cu prevederile art.10 alin.2 din Decret nr.261/1982 avea obligația de a reține la sursă și a vira la bugetul de stat cota de 10% din dividendele distribuite în anul 2002 asociatului nerezident și de a vira impozitul reținut până la data de 31.12.2003 conform art.3 din OG nr.26/1995, legea făcând distincție clară între „distribuirea” dividendelor, asupra căreia nu se mai poate reveni – după cuprinderea lor în bilanț și înregistrarea acestuia la organul fiscal competent și la Oficiul Registrului Comerțului – și „plata” dividendelor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC
în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR
PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA CONTROLULUI FISCAL BRAȘOV, ambele
cu sediul în Brașov, b-dul M.Kogălniceanu, nr.7, având ca obiect anularea Deciziei
nr. 5.34/05.10.2006 și a
Deciziei de impunere nr. pe care le menține.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi

PREȘEDINTE

GREFIER

DOINA

Redactat

Dact

5 ex.

